

Forfatter: Frydendahl, Jørgen Peter

Titel: BREV TIL: Collin, Jonas FRA: Frydendahl, Jørgen Peter (1826)

Citation: Frydendahl, Jørgen Peter: "BREV TIL: Collin, Jonas FRA: Frydendahl, Jørgen Peter (1826)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 84. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000078.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL THEATER DIREKTØR JONAS COLLIN.
[1826]

Hr. Studiosus Bøtger har bedet mig anbefalet sig til Theater Directionen ved hans forestaaende Fremtrædelse i Morgen; hans ædle Karakter behager mig, og da hans og hans Forlovedes Skiebne er aldeles afhængig af Directionens Dom over hans Forsøg saa vil Hr. Etatz-Raaden gunstig undskyldte mig, om ieg falder Dem besværlig. —

Hvis Theatret ikke myldrede af saa mange negative Talenter, vilde ieg aldrig vove at tale et Ord for Hr. Bøtger, men saalænge man ikke har ladet det være nok med Erindringen om Jfr. Aubertin, nu Mad. Haack, som antoges som Sangerinde for de første Roller, og manglede ikke allene Gehør for Sangen, men endogsaa selve Høre-Sandsen, men antog endog Reciseurens Datter for Elskerinde Rollen uagtet hun var saa uelskelig som muligt, s. 85men man taaler endog som Jordhøys Sucessor i Publikums Haan, Bødkermester Schou, og endogsaa lader Regiseuren have frit Spil med at bringe ham og Jfr. Flamand i Virksomhed, for paa en ligesaa krybende som listig Maade, at bede om Betaling for dens væmmelige og skadelige Fremstilling, saa troer ieg at kunde sige et Ord til Bøtgers Fordeel. —

Til mit Held er ieg som Instrukteur sat under Værgemaal af Dh: Clausen og Ryge, ieg kan derfor ikke skade ved min Anbefaling, og min instructeurlige Meening om at de Personer, som ansættes ved Scenen maa have Opdragelse, Aand, stærk og bøielig Tale-Stemme, og et Ansigt som er læseligt, er aldrig kommet i Betragtning, hvorvidt Hr. Bøtger efter denne Maalestok fortjener U. G. med x og vil Hr. Etatz-Baaden erfare, imidlertid kan man med faa Midler udrette meget ved god Anviisning og Fliid, og siden det i den senere Tiid tolereres, at Theatrets Persohner ikke behøver at deres Legemer er soigneret, men de kan gaae og bevæge Dem paa Scenen ligesaa glat og ordinairt som paa Gaden, ja! Byge kan give Underviisning i Anstand og gratiøse Bevægelser og Mad. Liebe i qvindelig Ynde og selv spille Cherubine di amore, saa meener ieg at turde vove et Ord til Gunst for en Stakkel, som døer af Kierlighed til den dramatiske Kunst. — Vel veed ieg at saaledes nytter det ikke at argumentere for Deres Velbaarenhed, thi mine Argumenter vil ved Deres lyse Blik let blive Beviis mod Sagen, og man |: vide Regiseuren :| kunde svare og sige, fordi man veyede falsk i Gaar skal man derfor ikke gjøre det i Dag. —

Deres Velbaarenhed vil gunstig tilgive mig, at ieg i min Mindreaarighed vover at snakke med, eller andrage noget, men det er efter Regiseurens Distinctioner — kun som Mennesket Frydendahl, og ikke som Instrukteur, Skuespiller, eller hvilket som helst Theater-Menneske, at ieg vover at bede om en lille Plads for stakkels Bøtger, som i Sammenligning med den hele fatale Legion er ligesaa værdig som Begiseurens Protégé og meere æragtig for Scenen. —